

## PEIDUS POOL

raamaturiiulilt võib leida nii kunstnike elulugusid, juhtimisraamatuid kui ka luulet ja isegi haikusid. Viimaseid on mees ka ise ülikooli ajal kirjutanud ja ette kandnud. Raamatud saadavad Krahti vahel ka autosõitudel – siis on need loetud CD-plaatidele.

Spordialadest on pangajuht end tihedamalt sidunud korvpalli ja tennisega. Sport annab vaimu-erksust. “Meil on selline vahva korvpalliklubi nagu Kuldkroon, kus inimesed on koos käinud juba pea 20 aastat. See on sõpruskond, kus peale liigutamise on ka suhtlemine ja muu,” kiidab Kraft spordiharrastuste sotsiaalset tahku. Ühiseid tegevusi sõprade ja klubikaaslaste ringis tuleb ette päris palju – kalal- ja seenelkäigud, tennisvõistlused, korvpalliklubi hooaja lõpetamised. Kuid vahel on vaja üksi olla, kontserdil, näitusel, looduses. Et ennast laadida. Eriti hea on seda teha metsas ja mere ääres.

## KUNSTIPISIK

Viimased seitse-kaheksa aastat on Vahur Krahti ellu kuulunud maalimine. “Eks see on olnud enese proovilepanek ja julgus teha hoopis teistsugust asja,” sõnab ta ise. Kunstiga puutus ta lähemalt kokku paari aasta jooksul laste kunstikoolis ja arvab, et võib-olla jäi sellest ajast midagi hinge kripeldama ning pääses alles pika aja pärast välja. Juhuslikult ajalehes kohatud TÜ suveülikooli kuulutus viis Krahti kokku maalikunstnik ja õppejõud Anne Parmastoga, kelle käe all ta suviti koos teiste huvilistega kunstilist eneseväljendamist on harjutanud.

Ühelt poolt oli suveülikooli sattumine tõesti juhuslik, kuid Kraft ise arvab, et ju oli sisemine vajadus selleks ikkagi olemas. Anne Parmasto on iseloomustanud oma pankurist õpilast kui äärmiselt sihikindlat ja loominguilist inimest, kes on kirglik ja ekspressiivne, kuid samas süsteemne töötaja.

Muidugi on avalikkus olnud meeldivalt üllatunud Krahti kunstihuvist teada saades. Rahandus ja kunst on intrigeerivalt vastandlikud alad. “Samas on Otto von Bismarck öelnud, et rahandus on kunst ja meie lisasime tudengipõlves parafrasi “rahandusalased kunstnikud”,” arutleb Kraft, kel pole olnud pääsu ka võrdlusest Paul Gauguiniga – prantslasega, kes enne kunstile pühendumist oli edukas börsimaakler ja pankur.

“Võib-olla oli kunstihobi avalikustamine ka julge samm. Enese avamine võib sind muuta naeruväärseks, haavatavaks. Eestlased ju ei taha ega jul-



Vahur Krahti meelispaiku: maaliline Toskaana, võimsa loodusega Island, lapsepõlvenostalgiast tulvil Supilinn.

ge end avada, näidata oma pehmemeid pooli. Ehk on suhtumine nüüd veidi muutunud. Lõppkokkuvõttes on väga paljud luuletusi sahtlisse kirjutanud ja oma kausta joonistanud. Oleneb, kas inimesel on tahtmist ja julgust seda avalikustada. Mina otsustasin seda teha ja teist otsa pidi on see ka huvitav,” räägib kunstihuviline pankur, kes viie aasta jooksul valminud töödest oma sünnipäeval Eesti Pangas näituse üles seadis. Seda poleks ta muidugi teinud, kui poleks lugupeetud kunstnikelt saanud kinnitust, et tema looming kriitikat kannatab.

Maalimine nõuab pühendumist ja aega, teistsuguste emotsioonide kütkes olemist, sestap on parim aeg selleks suviti. Talvel võtab Kraft aegajalt kätte ja joonistab mõne portree. Et käsi rooste ei läheks ja meeled erksad püsiksid. Portreedega on toredaid mälestusi. Praegune Euroopa Keskpannga juht Jean-Claude Trichet ei osanud kuidagi oodata, et saab ühel päeval Eesti kolleegilt kingiks enese portree. Joonistus toonasest USA keskpannga juhust Alan Greenspanist osutus aga ühe heategevusliku oksjoni kõige kallimalt müüdud teoseks. Selle kõige juures jääb Kraft jätkuvalt tagasihoidlikuks.

Kunstiarmastajana on Vahur Kraft kunstinäituste ja galeriide sage külastaja. Välismaiste kunstimuuseumide kohta ütleb ta, et need on väga huvitavad, ent ka väsitavad, kuna korraga on haarata nii palju, aga süveneda ei jõua. Hoopis teistsuguse elamuse saab väikestest nurgatagustest galeriist. Krahti eriline sümpaatia kuulub abstraktsionistidele, lihtsuse võlule, värvidele.

## JULGUS KINNI HAARATA

Tagasi vaadates arvab Kraft, et tema elukäiku on kõige rohkem mõjutanud võimalustest haaramine. 1980ndatel ei olnud kuigi tavaline, et ülikoolilõpetajaid kutsutaks juhtima mõnd organisatsiooni, nagu Siim Kallas kutsus neid juhtima hoiukassade üksusi. Üks, kes kutsest kinni haaras, oli Kraft. Järgmine võimalus oli juba keskpank. “Ka see vajas veidi julgust, maailmas nii noori keskpankureid ei olnudki,” meenutab ta praegu.

Tavaliselt minnakse keskpankast pensionile, aga Kraft rõõmustab, et talle sai osaks võimalus veel midagi uut ja huvitavat teha ja see on väga inspireeriv. Põhjamaade suurima panga Eesti filiaali juhina loodab Vahur Kraft, et uued kogemused ja enese proovilepanekud ei ole tema jaoks veel otsa saanud. Elu on teekond, rännak, mis toimub mõõda spiraali – alati uuel ja kõrgemal tasemel.

# MacBook Air – maailma õhem sülearvuti.

